

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษาและผลการศึกษา สรุป ได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
5. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการ จัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 81.88/83.96 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7500 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 75.00

3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

5. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดครั้งนี้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน นักเรียนกลุ่มเก่งมีน้ำใจในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มอ่อน ทุกคนปรับตัวและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถบูรณาการโดยนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง สามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเองและผ่านจุดประสงค์ในการเรียนทุกคน

อภิปรายผล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.88/83.96 หมายความว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแบบฝึกทักษะ ภาษาไทย ทั้ง 7 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.88 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียน คิดเป็น ร้อยละ 83.96 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 อาจเนื่องมาจากเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกของชอร์นไคค์ เพราะฉะนั้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำ และเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ บัวโฮม (2549 : 82 – 83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา

แบบฝึกทักษะการแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 พบว่า แบบฝึกทักษะการแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.07/85.89 แสดงว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สอดคล้องกับ ธนินดา เรืองวิเศษ (2550 : 78) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำยากโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.67/84.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 86.33/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

1.1 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสม โดยศึกษาหาหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหาเทคนิคการสร้างจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง แล้วดำเนินการสร้าง และได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมที่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา โดยเฉพาะเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของ จันทรชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) ที่กล่าวว่า ต้องมีเนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์ กิจกรรมเหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของผู้เรียน มีภาพประกอบ การวางฟอร์มที่ดี มีที่ว่างสำหรับการฝึกเขียนใช้เวลาที่เหมาะสมและทำทลายความสามารถของผู้เรียน สามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

1.2 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกทักษะ เด็กมีส่วนร่วมและกล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรม มีความคิดในการใช้ภาษาสื่อสารในทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน นักเรียนเกิดความภูมิใจในชิ้นงานสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกทักษะภาษาไทย เป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมหนังสือเรียนและยังช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ภาษาคงทน และสามารถฝึกได้หลาย ๆ ครั้ง โดยเน้นฝึกเฉพาะเรื่องที่ต้องการและสิ่งที่สำคัญเด็กมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะแบบฝึกที่ดีของ

วิจัย เพ็ชรเรือง (2531 : 73) คือมีการใช้หลักจิตวิทยาเข้าช่วย เช่นมีการสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากรู้ อยากเห็นและกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม เมื่อจบมีการเสริมแรงทุกครั้ง เพื่อเด็กอยากจะทำ กิจกรรมอื่นต่อไป แบบฝึกควรฝึกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก มีความหมายต่อผู้ฝึก เด็กจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กง่ายขึ้น

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7500 ซึ่งหมายความว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดนี้ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้นร้อยละ 75.00 ซึ่งเพิ่มขึ้นในระดับที่น่าพอใจ และมีลักษณะเดียวกับผลการวิจัยของ สุกจิตร คงสุวรรณ (2550 : 96) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.56/89.16 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 80.3 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 80.3 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพวรรณ โฉโตลี (2550 : 114 - 115) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.13/88.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7349 หมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำชุดนี้ มีความเป็นไปได้ที่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้นร้อยละ 73.49

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในชิ้นงานของตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นไปตามกฎแห่งผล ของธอร์นไคร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิกา เรืองวิเศษ (2550 : 78) ได้ทำการวิจัยเรื่องพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยชะแบบฝึกทักษะกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวหมู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากโดยใช้กระบวนการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพวรรณ โคนโคตี (2550 : 114) ได้ทำการวิจัยเรื่องพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ อรรถมเดช ทองกอง (2551 : 63 -64) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 หมายความว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำในบทเรียนภาษาไทยได้ดีและมีความสนุกสนานกับการทำแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทั้ง 7 ชุด พัฒนาให้มีความหลากหลายในกิจกรรมและสร้างตามหลักจิตวิทยาเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปสู่สิ่งที่ยากและมีหน้าตาที่สวยงาม มีภาพการ์ตูนประกอบแต่ละแบบฝึก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ละมุด จันทน์แป้น (2553 : 141) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีความพึงพอใจต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับมากรวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 100) กล่าว นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำแบบฝึกทักษะ เพราะ มีรูปการ์ตูนมาก แปลกตา ใ้ใจ และนักเรียนได้มีโอกาสระบายสีจากรูปภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจในแบบฝึกทักษะได้อย่างเสรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา คำนุ่น (2553 : 129 – 130) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และยังคงสอดคล้องกับกฎแห่งผล ของธอร์นไคด์ อีกด้วย

5. จากศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า จากการทำแบบฝึกทักษะในชุดแรก ๆ นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนเนื่องจากได้ทำแบบฝึกทักษะที่มีสีสันน่าเรียน นักเรียนกลุ่มอ่อนมีความสับสนในการเรียงพยางค์ในสระวรรณยุกต์ พยางค์ตัวสะกดให้เป็นคำที่ถูกต้องและมีความหมาย การเขียนสะกดคำจากคำอ่านและการนำคำที่กำหนดให้แต่งประโยคให้มีความหมาย เนื่องจากนักเรียนไม่เคยทำกิจกรรมในลักษณะนี้มาก่อน จึงทำให้ทำกิจกรรมไม่ทันตามเวลาที่กำหนด นักเรียนกลุ่มเก่งให้ความช่วยเหลือโดยการอธิบายและยกตัวอย่าง นักเรียนกลุ่มอ่อนมีความมั่นใจอบอุ่นใจที่มีนักเรียนกลุ่มเก่งคอยให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ รู้จักคิด เปรียบเทียบตัวสะกดในมาตราแม่ต่าง ๆ สังเกตได้จากการที่นักเรียนหันไปมองมาตราตัวสะกดที่มุมประสบการณ์ข้างฝาผนังห้องเรียนบ่อย ๆ บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนจึงมีความสุข นักเรียนมีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส มีสุขภาพจิตที่ดี นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น ทำงานได้เสร็จเร็วขึ้น รู้จุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงผลงานสามารถบูรณาการความรู้ในห้องเรียนมาใช้กับชีวิตจริง ครูได้เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความสนใจกระตือรือร้นที่จะเรียน การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วเพราะมีความเข้าใจในการหาคำตอบ มีความพึงพอใจกับผลงานของตนเองที่ผ่านมา กล่าวถึงเกี่ยวกับการทำกิจกรรมจากการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะแต่ละกิจกรรมคะแนนจะสูงเป็นที่น่าพอใจ ผลงานสะอาดเรียบร้อยเพราะนักเรียนได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของครูทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่ง วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีที่จะฝึกทักษะการเขียนให้ได้ผลดี คือ การฝึกด้วยแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน และประสบผลสำเร็จในการเรียน การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นสื่อหลังการเรียนรู้อันเนื้อหาแต่ละบทแล้ว ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาและเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติงานของตนเองทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและมีความกระตือรือร้นในการเรียน เมื่อได้ฝึกมาก ๆ จะทำให้ทักษะทางภาษามีความคงทน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนเพราะจะทำให้ทราบถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนจากการประเมินผลการปฏิบัติงานจะทำให้ครูผู้สอนให้การช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึก

ให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แบบฝึกทำให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การสอนการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด บางครั้งอาจมีคำที่ยากเกินสำหรับเด็ก หรือกับเด็กที่เรียนช้า ดังนั้นครูควรจะต้องใจเย็นในการสอนให้มากกว่าปกติ สอนไปอย่างช้า ๆ หากกิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ

1.2 การทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ ครูควรชี้แจงเรื่องความสะอาดของผลงาน ความมีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์ในการทำงาน ให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองและคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน คนที่เรียนเก่งควรมีกิจกรรมเสริม คนที่เรียนอ่อนครูควรดูแลอย่างใกล้ชิด

1.3 ในการทำแบบฝึกทักษะไม่ควรกำหนดเวลา ให้เด็กทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด ควรให้เด็กได้ฝึกทักษะนอกเวลา เช่น การทำการบ้านเสริมนอกเวลาเรียน

1.4 ในการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะครูควรจัดให้เด็กได้รวมกลุ่มเพื่อเด็กจะได้เรียนรู้จากเพื่อน

1.5 ในการฝึกให้เด็กมีทักษะการสังเกตควรให้นักเรียนสังเกตคำที่ครูให้นักเรียนเขียนแบบ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ทดลองกับนักเรียนหลาย ๆ กลุ่ม โรงเรียนเพื่อหาข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะกับวิธีสอนปกติเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด